

Полісся (1942)

Буряківець Юрій Дмитрович

Я розумію твій смуток, Полісся,
В осінь буслиний під хмарами крик.
Я по болоті блукав і узліссях,
Спомин про давнє ні трохи не зник.
Шум від соснового бору надходить,
Морок в ярах випиває до дна.
Сніжні у сонці ясніли покрови,
В край прилітала на крилах весна,
Змиється кров, де ятрилися битви,
Злине весна по зчорнілих шляхах.
Буде творити в жалобі молитви,
Свічку запалить по вбитих синах.
Їм не побачити льону на нивах,
Моху на стріхах похилених хат.
Сосни звелись на лугах гомінливі,
Мертвим про спокій верхів'ям шумлять.
Я розумію твій смуток, Полісся,
Нашої долі нев'ялий полин.
В бурях грими, роздирайсь чорноліссям —
Твій із тобою зажуриться син.

1942

Постійна адреса: http://ukrlit.org/buriakivets_yurii_dmytrovych/polissia